

Phật Mẫu Đại Khổng Tước Minh Vương Tâm Đà La Ni này, nếu lại có người muốn vào thôn xóm thì cần phải nhớ niệm, ở trong chỗ hoang vắng cũng nên nhớ niệm, ngay trong đường đi cũng thường nhớ niệm. Hoặc ngay trong chỗ chẳng phải là đường đi cũng nên nhớ niệm, Khi vào cung vua thời nhớ niệm, khi gặp giặc cướp thời nhớ niệm, khi đấu tranh thời nhớ niệm, khi bị nạn nước lửa thời nhớ niệm, khi gặp gỡ Oán Địch thời nhớ niệm, khi ở trong Đại Chúng thời nhớ niệm. Hoặc khi bị nhóm rắn, bọ cạp... cắn thời nhớ niệm. Khi bị trúng chất độc thời nhớ niệm với khi gặp các việc đáng sợ thời nhớ niệm. Khi bị bệnh trúng gió, vàng da, **đàm ảm** (Trong thân thể, nước dịch quá lượng chẳng tiêu hóa được, ngưng chảy hoặc chảy rỉ ra ở một bộ phận nào đó gây thành bệnh) thời nhớ niệm. Hoặc khi bị bệnh **Tam Tập** thời nhớ niệm. Hoặc 404 bệnh, khi mỗi một bệnh sinh thời nhớ niệm. Nếu khi khổ não đến thời nhớ niệm. Tại sao thế? Nếu lại có người đáng bị tội chết thì dùng đồ vật trùg phạt mà được thoát, tội đáng bị trùg phạt thì dùng cây gậy nhẹ đánh mà được thoát, tội đáng bị cây gậy nhẹ đánh thì bị trách mắng mà được thoát, tội đáng bị trách mắng thì chỉ bị đe dọa cho run sợ mà được thoát, tội đáng bị đe dọa cho run sợ thì tự nhiên giải thoát, tất cả sự lo âu buồn bực thảy đều giải thoát.

26/08/2015